

پرچم داران - صفحه ۸۱

#تاریخ ادبیات:

ادیب الممالک فراهانی: صفحه ۱۳۷ کتاب درسی
{نوع نثر: ساده و روان / قالب شعر: قصیده}

#معنای لغات:

عظمت: بزرگی / تأکید: تکرار برای توجه ویژه / شکوهمند: باشکوه، پر افتخار / پرورش یافته: رشد کرده / پیکره: جسم / گزند: آسیب / عزت: سرافرازی / اراده: تصمیم، میل / استوار: پابرجا / گستاخی: بی‌شرمی، جسارت / تحمیلی: اجباری، تحمیل شده / خیل: جمع، گروه، دسته / جان بر کف: (معنای کنایی دارد) انسان آماده برای فدا کردن جان / پهنه: میدان، عرصه / بنیان: پایه / نفوذناپذیر: غیرقابل عبور و نفوذ / هجوم: حمله / حامیان: طرفداران، حمایت کنندگان / ایام: (جمع یوم) روزها / پایداری: مقاومت / دل زنده: آگاه، بیدار، بانشاط / مؤمن: با ایمان / تازش: تاختن، حمله کردن / حماسه: دلیری، شجاعت / شگفت انگیز: تعجب آور / همت: اراده، تلاش جدی / دلاوران: رزمندگان، شجاعان / رشید: شجاع، دلیر / تخصص: مهارت، استعداد در زمینه‌ی خاص / تعهد: پایبندی به عهد، به عهده گرفتن / درآمیخت: یکی شد / بیانگر: گوینده / سرزنده: شاداب، بانشاط / پاک آیین: با ایمان / قلل: جمع قله / سیما: چهره / زیور: زینت، زیبایی / خلایقیت = نوآوری / می‌آریند: تزیین می‌کنند / عرصه: میدان، قلمرو / آزادمنشی: جوانمردی، آزادی‌خواهی
صفحه ۸۳: ماؤا: پناه‌گاه، جای امن / مسکن: محل سکونت، جایگاه، خانه / گر: اگر / مانی: بمانی / جان: روح / تن: جسم / چو: اگر / مهر: علاقه، عشق / اهریمن: شیطان / ناموس: آبرو، غیرت داشتن / خاندان: اقوام، خویشامندان / حب وطن: میهن دوستی / باور: عقیده، اعتقاد

#معنای عبارت:

گرمی خون دلاوران را بر پیکر خود احساس کرده است: افراد بسیاری به خاطر آن به شهادت رسیده‌اند. / جنب و جوش خود را رها نکرد: حرکت به سمت پشرفت را ادامه داد /

#معنای شعر:

بیت اول: ای وطن، تو برای روح و جسم من پناهگاه هستی و مرا در خودت جا داده‌ای.

بیت دوم: ای وطن، ای وجود عزیزی که بدون تو ما قدرت دیدن نخواهیم داشت. تو مانند روح در جسم ما دمیده شدی و بدون تو ما زنده نیستیم.

بیت سوم: مطلب ارزشمندی را به تو می‌گویم، اگر گوش کنی، همیشه شادان و سلامت خواهی بود.

بیت چهارم: اگر انسان این هفت نشان عشق و محبت را نسبت به میهن نداشته باشد از شیطان، پست‌تر و بی‌ارزش‌تر است.

بیت پنجم: آن هفت مهر و محبت عبارت اند از: عشق به ناموس، زندگی، دین، بزرگی، اصل و نسب، ثروت و وطن

بیت ششم: آن کسی که به وطنش، عشق نوزرد و آن را دوست نداشته باشد، به نظر من، قطعاً زنده نیست و مُرده از او با ارزش‌تر است.

#آرایه‌ها:

پاره‌ای از پیکره ماست ← کنایه از اینکه ما وطن را بخشی از وجود خود می‌دانیم / لحظه‌های تلخ ← حس آمیزی / خون دل خوردن ← کنایه از درد و رنج بسیار کشیدن / رنگ نباخت ← کنایه از نترسید / جوانان همانند قلل استوار ← تشبیه

صفحه ۸۶: بیت اول: ای وطن ← تشخیص / بیت اول ← واج آرایی «م» / بیت دوم: ای تو نور ← تشبیه / ما همه چشم ← تشبیه / ای تو جان ← تشبیه / ما همه تن ← تشبیه / نور و چشم - جان و تن ← تناسب / بیت پنجم: تکرار «—» ← واج آرایی / بیت ششم: تلمیح

دارد به حدیث «حُبِّ الْوَطَنِ مِنَ الْإِيمَانِ»

#نکات دستوری:

تازش ← مصدر مضارع تازیدن / بیت سوم: گویمت: «ت - ت» متمم است ← به تو می‌گویم